

"ΠΑΡΑΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΑ
«Ο ΕΥΧΛΗΝΤΙΚΟΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΣ!»

Ασβεστοχώρι, Μάιος 2022

Συγγραφική ομάδα: Τα παιδιά του 2ου Νηπιαγωγείου Ασβεστοχωρίου, 2ο Τμήμα

Χρυσότοξ

Ι Α Ρ Ι Ο Λ Ο Ν Η

Δάη Θη

κατερίνα

Ζωή Ελιόνα

Μτέλλο

Ραφαηλία

Νικόλας

Ιωάννης

Αδελφός

10 Έκτα

Μαρίνος

Μελίνα

Μαρίνα

Φίλιππος

Απόστολος

Θάνος

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα δάσος μακρινό, ζούσαν ζωάκια και έντομα. Σε ένα πολύ όμορφο δέντρο, σε μία μικρή τρύπα, ζούσε η Λούλου η κάμπια με τη μαμά της. Περνούσαν όμορφα, έπαιζαν παιχνίδια, πήγαιναν βόλτες στο δάσος για να βρουν φαγητό για να φάνε.

Μια μέρα η Λούλου πήγε μία βόλτα στο δάσος και εκεί που περπατούσε, της ήρθε στο κεφάλι μία λιβελούλα. Ζαλισμένη από το χτύπημα άκουσε μία φωνούλα να της μιλάει :

-“Συγγνώμη σε χτύπησα; Είσαι καλά;” ρώτησε η λιβελούλα

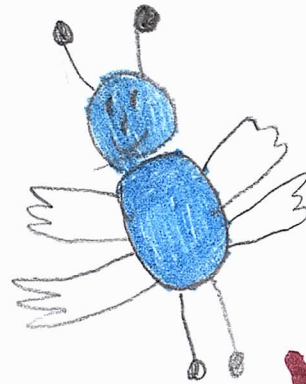
-“Τώρα είμαι καλά! Από που ήρθες; Γιατί έπεσες πάνω στο κεφάλι μου;” απάντησε η Λούλου.

-“Τώρα μαθαίνω να πετάω, γιατί θέλω να ανακαλύψω τον κόσμο, να μυρίσω τη φύση, να δω τον ουρανό!”

-“Πώς σε λένε; Εμένα με λένε Λούλου”

-“Εμένα με λένε Λίμπι”

Έτσι έγιναν φίλες και ξεκίνησαν να παίζουν.

Περνούσαν πολύ ωραία μαζί και η Λίμπι είπε στην Λούλου να πάνε να της δείξει το σπίτι της. Προχώρησαν και έφτασαν σε μία ωραία λίμνη. Μέσα στη λίμνη υπήρχαν όμορφα κόκκινα νούφαρα.

-“Το βλέπεις εκείνο το μεγάλο νούφαρο; Είναι το σπίτι μου! Σου αρέσει;” ρωτάει η Λίμπι.

-“Αχ, είναι πολύ όμορφο!” απάντησε η Λούλου.

Την ώρα που την ξεναγούσε στην λίμνη όπου έμενε, ξαφνικά κουνήθηκαν τα νούφαρα και...

... μέσα από τη λίμνη εμφανίστηκε ένας τεράστιος πράσινος βάτραχος! Άρχισε να πηδάει ψηλά και να βγάζει τη γλώσσα του επίτηδες για να φάει έντομα!

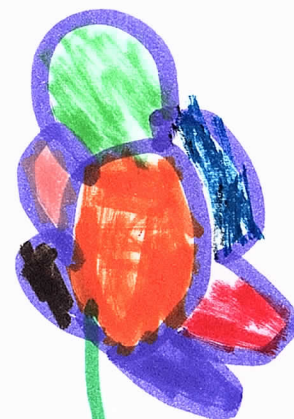
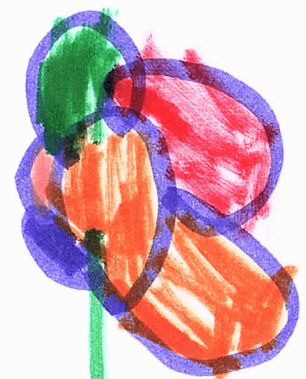

Η Λούλου και η Λίμπι κατατρόμαξαν και προσπάθησαν να φύγουν. Ο βάτραχος όμως ήταν πιο γρήγορος, αφού έχει πιο μεγάλο πήδημα. Αυτός ο βάτραχος ήταν πολύ ζωηρός και πειραχτήρι. Ήθελε να πειράζει και να τρομάζει τα άλλα ζώα και τα έντομα. Έπιασε την Λούλου την κάμπια και άρχισε να την πειράζει.

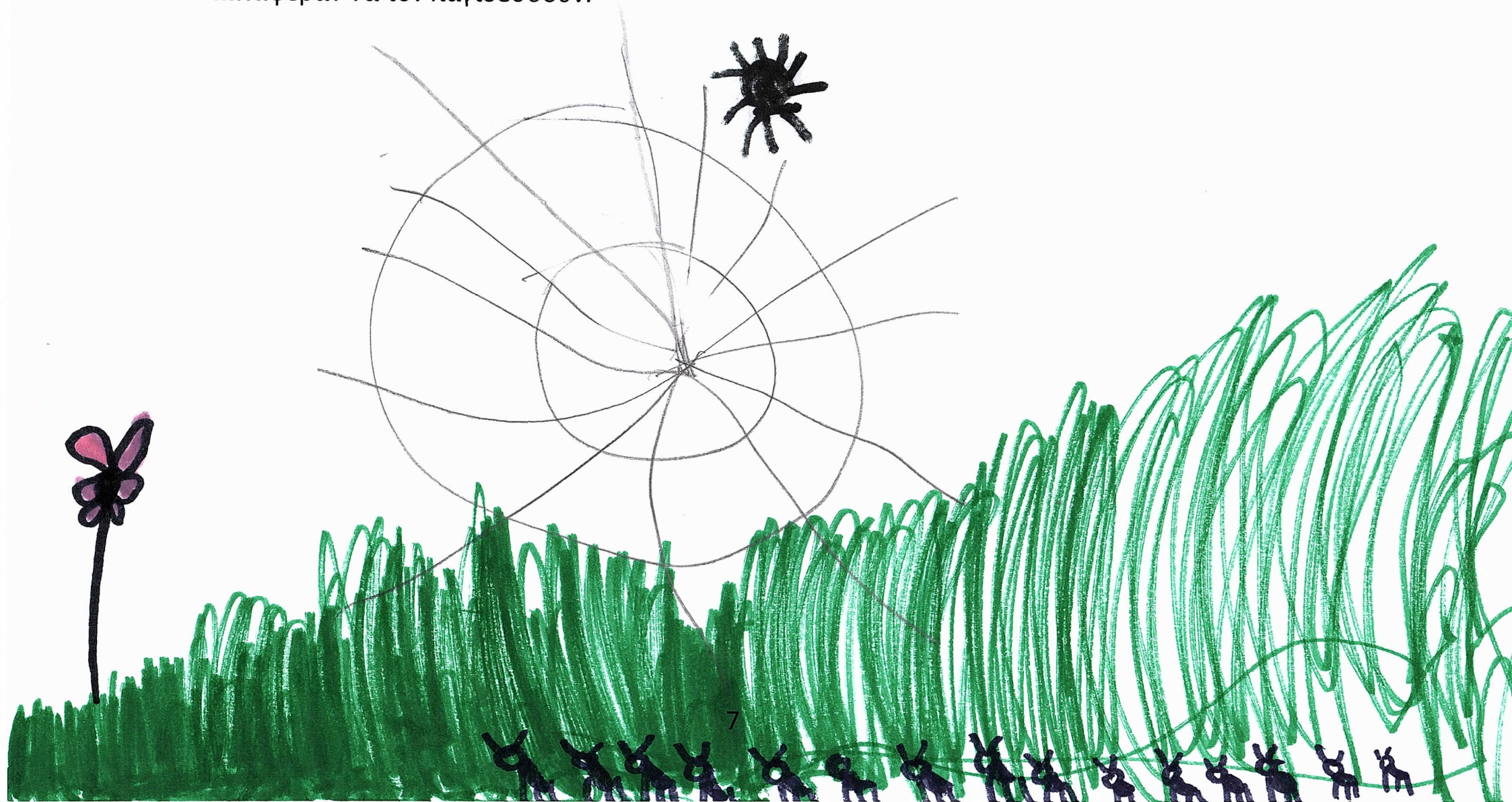
-“Είσαι πιο μικρή από εμένα. Δεν μπορείς να πετάξεις όπως η φίλη σου και δεν είσαι όμορφη.” Όσο και να προσπαθούσε η Λούλου να ξεφύγει, ο βάτραχος δεν την άφηνε.

Η Λίμπι στεναχωριόταν γιατί πείραζε ο βάτραχος την φίλη της και αποφάσισε να τη βοηθήσει.
Ξεκίνησε να κουνάει δυνατά τα φτερά της και πήγε κατευθείαν με φόρα πάνω στον βάτραχο.
Πετούσε γύρω του με δύναμη και τον ζάλιζε.

Εκείνη την ώρα περνούσε μία αράχνη. Μόλις κατάλαβε ότι κάποιος χρειαζόταν βοήθεια, έτρεξε να την βοηθήσει και αυτή. Άρχισε να πλέκει τον ιστό της. Έφτιαξε έναν πολύ μεγάλο ιστό, αλλά δεν μπορούσε μόνη της να παγιδεύσει τον βάτραχο. Έτρεξε και ζήτησε βοήθεια από τα μυρμήγκια. Ήρθε τότε όλος ο στρατός των μυρμηγκιών. Έπιασαν τον ιστό και κατάφεραν να τον παγιδεύσουν.

Όλα τα ζώα του δάσους και τα έντομα μαζεύτηκαν γύρω του.

-“Λοιπόν βάτραχε. Ήρθε η ώρα να σε κάνουμε να καταλάβεις ότι η συμπεριφορά σου δεν ήταν σωστή. Εσύ μας ενοχλούσες συνέχεια και εμείς προσπαθούσαμε να σε σταματήσουμε. Τώρα λοιπόν αποφασίσαμε ποια θα είναι η τιμωρία σου. Όλα τα έντομα και τα μυρμήγκια που ενόχλησες θα έρθουν να σε γαργαλήσουν.”

Έτσι και έγινε. Τα γέλια του βατράχου ακούστηκαν σε όλο το δάσος.

Πήρε το μάθημά του και αποφάσισε να μην κάνει ζαβολιές και τους ζήτησε συγγνώμη. Τους είπε ότι δεν θα ξανακάνει ποτέ. Εκείνη τη στιγμή έγινε κάτι φοβερό. Η κάμπια μεταμορφώθηκε σε μία πανέμορφη πεταλούδα. Και ο βάτραχος κατάλαβε ότι έκανε λάθος που την κορόιδευε. Ο βάτραχος δεν ξαναπείραξε ποτέ κανέναν και έγινε φίλος με όλους. Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

